

pondeljek, ter je isto blagoslovil domači g župnik Tkavc Anton. Popoldansko pobožnost v kapelici pa je opravil dekan g. Sagaj Alojz iz Hoč, ki je tudi blagoslovil ves prenovljen križ v Trčovi, katerega sta dala prenoviti posestnika Ferlinc Šima in Juljana. Šentpeterčani so pokazali ob tej priliki ponovno, da so Bogu vdano ljudstvo. — Sadna kupčija se je že pričela. Kupcev je dovolj, a sadja primerna malo. Za zgodnje sorte jabolk se obeta Din 1.50 do 1.75, pa še upamo na boljše cene. Zato se pa nočemo nič prenačljivi s prodajo, tembolj ker je letos sadje res lepo. Tudi vinske gorice še kažejo dobro. Bog nas obvaruj hudega vremena, pa bodo kleti vsaj deloma zopet polne žlahtne vinske kaplice. — Naše prosvetno društvo »Skala«, ki je bilo svojčas razpuščeno, še vedno ni vpovstavljeno. — Občina Sv. Marjeta ob Pesnici — del iste je vsočan k št. Petru — je baje sklenila popolno izločitev iz tuk. šolskega okoliša in vsolanje otrok v šolo k Sv. Marjeti ob Pesnici. Ta korak bi bil morda iz gospodarskega ozira umesten, a vendar je večina Grušovčanov in Dragučovčanov proti temu. Razlogi zato so različni, kot bližina k št. Petru, drugič šola šolskih sester (dekliška), ki slovi daleč naokrog kot vzoren šolski zavod, kamor starši radi pošiljajo svoje hčerke in ker tudi cerkveno pripadajo ti kraji šentpeterski župniji. No, pa upajmo, da se bo ta zadeva rešila tako, kakor bo všeč ljudstvu. — Sedež žandarmerijske postaje se je prenesel iz št. Petra na Košake, pač pa se je ustanovila ekspozitura pri Sv. Martinu. Tako je sedaj št. Peter brez občine, žandarmerije, okrnitev šole, če bi se izvedel zgoraj naveden sklep, tako da bi št. Peter s svojo slavno zgodovino mnogo izgubil.

Devica Marija v Puščavi. Res bo puščava sedaj, ko je nas zapustil g. organist Joško Kreppek. Bil je vzgleden mladenič in prijatelj lepega petja, katerega je vodil s požrtvovalnostjo skozi šest let. Priljubljen je bil domačinom in drugim, zato ga Bog čuvaj na njegovih potih. — Žalostno so zapeli zvonovi v pondeljek 16. julija, ko so spremili v obilni udeležbi k večnemu počitku Marijino družbenico Micko Rutar. Pokojna je dalj časa bojevala za jetiko, kateri je pa v kljub zdravljenju podlegla. Poklical jo je Vsemogočni v dekliški dobi

pred sodbo, ki pač ni bila težka. Rajna je bila vzgledna in ponižna, zato ji veljajo besede — pravičnih spomin je večni!

Sv. Lovrenc na Pohorju. V nedeljo 15. julija je priredila naša domača Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani po rani sv. maši strokovno gospodarsko predavanje o zavarovanju sploh. Skrajno žalesten je bil začetkom obisk poslušalcev, a proti koncu se jih je nabralo že nekaj več. Prvi je predaval ravnatelj podružnice v Celju g. Mihelčič, in sicer o pomenu zavarovanja in o načinu zavarovanja. Ob tej priložnosti je povdarjal dejstvo, kako malo se ljudje zanimajo za to važno gospodarsko panogo, dasiravno so časi najhujše krize. Glavna jim je stvar, da so zavarovani, ne vedo pa, zakaj so zavarovani, in kako so zavarovani. Dotični, ki so predavanje poslušali, so gotovo sklenili, ako se dosedaj niso za to posebno zanimali, da hočejo od sedaj naprej obračati večjo pozornost glede zavarovanja in da bodo vedeli, zakaj plačujejo vsakoletne premije. Zeleti bi bilo, da bi vsi tisti, ki so predavanje poslušali, ne obdržali samo zase, temveč se o tem razgovarjali tudi pri sosedih in prijateljih. Iz Puščavske župnije se je udeležil predavanja posestnik g. Jakob Vitzman. Upamo, da bo svojo razumno besedo zastavil onim, ki na predavanju niso bili. Naš že nekdanji prijatelj, sedaj glavni zastopnik Vzajemne zavarov. g. Žebot pa se je dotaknil vprašanja: kje naj se zavarujemo? Veliko je zavarovalnic, ki nosijo različna imena naših rek in gošča itd., a naša prava domača zavarovalnica je edino »Vzajemna v Ljubljani«. Njen že 33letni račun obstoja nam jasno priča, da zavod danes razpolaga že z ogromno rezervo ter je eden najmočnejših v Jugoslaviji. Številne zahvale o polnem izplačilu zavarovalnih vsot nesrečnim pogorelcem pričajo, da je Vzajemna zav. najboljši naš zavod. Torej vsi šentlovenčani in Puščavčani ter okolica vedite, da je takorekoč vaša narodna vzajemna dolžnost, zavarovati vse svoje premoženje pri domači zavarovalnici. Znano je, da se po raznih tujih zavarovalnicah iz naše države potom premij izplačuje nad 400 milj. dinarjev letno. Pomislimo, koliko je to denarja, ki gre iz naše države in iz prometa. Našim kmetom, posestnikom, trgovcem in obrtnikom pa polagamo na srcé, naj ne poslušajo

vsakega agenta, ki mastno govori, temveč naj mu odločno rečejo; jaz sem ali bom zavaroval pri domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani po zastopnikih g. Pušnjaka in Ladineka.

Sv. Ana v Slov. goricah. Poročil se je Viktor Zemljič, prej strežnik v bogoslovju, z Ano Breznik v Ledineku v pondeljek, dne 16. julija 1934. Isti dan po poroki je bila v hiši posveitev presvetemu Srcu Jezusovemu. Godbe in plesa ni bilo, a kljub temu so bili gostje dobre volje in so darovali skupaj 302 Din za uboga dijaka R.

Sv. Jakob v Slov. gor. V tretje gre rado. Ta izrek se je dobesedno izpolnil pri nas, ko je prihrumel 13. julija strašen vihar s točo. Tako so letos zopet in to nekateri že tretjič zaporedno uničeni naši vinogradi. Ne vemo če kdo, ki ne pozna naših razmer, razume, kako strašen udarec je bil letos to za nas. Vsi z obupnim srcem gledamo v bodočnost — gospodar in delavec. Kako naj sedaj vsaj za silo ustrezemo nalogu davčne oblasti, ki nam pride te dni prodajati našo borno živino in druge potrebščine.

Sv. Boltenk v Slov. goricah. Zares zaslužen je bil izredno lep pogreb, ki ga je imel pokojni Franc Horvat, pos. in gostilničar tukaj. Ves bližnji in daljni okoliš je poznal tega marljivega, skrbnega, ter za vse dobro vnetega gospodarja. Kot dober krščanski mož zasluži tudi skromen spomenik v »Slov. gosp.«. Odkar že stoji daleč znana pokojnikova hiša, je bil vedno njega zvesti naročnik. Tudi njegov sin in oba zeta so vedno v vrstah katoliških mož, in sicer med dejansko udeležujočimi. Vso hvalo in priznanje pa mu je dolžna domača hranilnica in posojilnica, kateri je dolga leta načeloval v presledkih, pa bodisi kot načelnik nadzorstva ali tudi načelstva. Pred 25 leti je bil med njenimi prvimi ustanovitelji. Koliko časa in truda je žrtvoval pravicu zadruga, vedo le njegovi sovrstniki. Še v svoji zadnji nedolgi boleznii je vedno kazal mnogo zanimanja za njo, ter že težko čakal skorajšnjega konca neznosnih denarnih razmer pri Zadrugi. Naj mu milosten sodnik v nebesih obilo poplača vse njegove trude za obči blagor!

Sv. Boltenk pri Središču. Dne 16. julija smo pokopali obče spoštovanega g. Martina Trstejnaka, posestnika, trgovca in bivšega gostilni-

nem položaju ni bila šala! Živali so odprle na stežaj žrela, zagrgrale votlo, začele klopotažoje pokati s čeljustmi in mi junaki vsak za svojo skalo! Sloni so se vrteli jezno po pesku, iskali z očmi nevarnost in so se zakotali vsi v smeri proti fotografu, ki je še vedno vztrajal na svojem mestu in snemal naš boj z morskimi sloni. Živali bi ga bile razteple z aparatom vred v solnčni prah, da ni poiskal pravočasno kritja večje skale.

Cela čreda se je zavalila proti morju, zginila v valovju, se prikazovala, pa zopet potapljala, dokler nam ni zginila izpred oči.

Posnetke našega srečanja z redko morskó prikaznijo smo imeli na filmu. Naš namen je bil dosežen v polni meri. Zbrali smo svoje od strahu razmetane ude in odjadrali proti jahti, s katere nas je zasmehoval g. kapitan.

Na jahti nam je pokazal kapitan leta 1874 iskano knjigo o morskih sesavcih. Tamkaj smo čitali: »Z ladje »Mary Helen« leta 1852 harpunirani in ujeti morski slon samec je bil 5½ m dolg in je dal 1000 l čiste masti. To olje je za mazanje boljše nego od kita in drugih večjih rib. V sve-

tilki gori s svetlim, nekadečim in ne smrdečim plamenom. Radi neprestanega zasledovanja so te živali iztrebili in le zadnji ostanki so se zatekli v kaliforniške vode.«

Mnogo pozneje so odkrili samotni, neobljudeni otok Guadalupe kot zatočišče teh orjakov, ki niso po svoji miroljubni naravi tako oboroženi, da bi se lahko ubranili človeškega preganjalca.

Morski slon se bori samo med sotovariši. Ti boji so omejeni le na čas parenja in jih povzročajo samice, ki se strnejo takrat v cela krdele. Samci ženini se bojujejo med seboj za zmago. Samo zmagovalcu je priznано dostojanstvo, da se lahko imenuje očeta bodočega potomstva. V boju premagani samci se zatečejo na samotne peščene obali, kjer si lečijo rane in upajo v bodočem letu na zmago. Samica je mnogo manjša od samca in meri v odraslem stanju 3 m, med tem ko doseže lahko samec celo dolžino 6 m. Samica ima le po enega mladiča in traja doba nosnosti eno leto.

Jalje sledi.

mostenih je 26 prepadov in most preko »Kalte Rinne« je dolg 184 m in visok 46 m.

Ert in pijavka.

Krt pogine, če bi moral vzdržati brez hrane 24 ur. Pijavka se lahko enkrat nasiti za 6 mesecev.

Statistično dokazano je, da pride na 100 ljudi 5 levičnikov. Levičarstvo je navadno spremljano od jecljanja.

V londonskem živalskem vrtu ali zverinjaku zmečejo zverem letno 300 ton konjskega mesa.

Največ upokojujencev ima danes svobodna Irska. Vsak peti Irec prežema nekako pokojnino.